

Тогазъ старецътъ Воитиди слѣзе въ стайктъ, въ която мрътвешки хъркахъ двамата злодѣйци; той бѣше взелъ съсъ себе си и двѣ дълги валя.

И първо прострѣ на земятъ Трипани, върза му ръцѣтъ яко отзадъ, послѣ върза и краката му и съедини ръцѣтъ и краката така нѣкакъ, щото да неможе да помръдне ако бы да ся разбуди. Същето направи послѣ и съ Маламъ; подирѣ примѣкнъ двамата злодѣйци и ги заключи во една тѣсна стайъ, що бѣше до Янкынѣтъ.

Заклучи вратата на тѣзи ложницъ и взе ключътъ та го тури въ джебъ.

Подиръ, като извърши това, възлѣзе горѣ, дойде при Кядра и му каза.

— Всичкото ся свърши както го искахмы.

— Върза ли ги?

— И ги заключихъ биле.

— Ами дѣ ся намѣрваме сега?

— На присъвнованіе сме вѣтрѣ въ пристанището на Цариградъ.

— Сега ако подушатъ другытъ корабери?

— Кажи имъ че капетанинтъ съ пріятеля си заръчяхъ да ги не разбужда никой. Разумѣ ли? Но внимавай! Ты си момъкъ събуденъ. А сега да си поприказваме и да припомнимъ какъ трѣба да ся отнесемъ щомъ стигнемъ въ Цариградъ.

И наченѣхъ да ся разговарятъ.

Но ний да оставимъ на часъ морето и да ся върнемъ на сушѣтъ.

ГЛАВА 38.

Навечеріето на смъртно наказаніе.

Гырджикътъ и Мацко, които, както помни читателътъ бѣхъ на гости у Діамантъ прѣзъ онѣзи ношъ, когато ѣхъ